

Fora Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Abonamente

Sheet cl. I	450 Lei
" cl. II	400 Lei
" cl. III	350 Lei
Sub. clasă	300 Lei
Particulari	200 Lei

MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA
CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ

EPISCOPIA CARANSEBEȘULUI
CONT C. E. C. Nr. 89676

Publicații

Concurs protopopiale	1000 Lei
" parohii cl. I	800 Lei
" " " cl. II	800 Lei
" " " cl. III	400 Lei
Diferite publicații cm. III	6 Lei

I. P. S. Sa Patriarhul Justinian în vizită la Caransebeș

...12 Septembrie 1948 este o dată scrisă cu litere alese și un eveniment de înaltă cinstitoare și de rară bucurie pentru cronicile bogate în fapte luminoase ale eparhiei noastre.

Încă din zori, clopoțele bisericilor purtau pe aripile vântului ecoul înbucurătoarei vești că, în această senină zi de toamnă înaintestătătorul bisericii noastre strămoșeti I. P. S. Patriarh Justinian va lua cel dintâiu contact cu biserica ardeleană, în istoricul oraș de scaun vlădicesc al Caransebeșului.

În așteptarea acestui rar eveniment orașul nostru patriarhal îmbrăcase veșmânt de mare sărbătoare. Mulțimea credincioșilor se îndreaptă grăbită spre inima

I. P. S. Sa Justinian Patriarh al R. P. R.

orașului, unde se înalță un impunător arc de verdeață, în fața căruia două amfore răspândeau fum și miros de tămâie dând astfel acestui moment, o atmosferă de adâncă pietate creștină.

Un impunător sobor de preoți și diaconi, cu litie, urmați de credincioși sosesc dela catedrală la locul de întâmpinare al înaltului oaspe. Erau de față autoritățile în frunte cu dl. primar al orașului Prof. Emil Rădescu, reprezentanții cultului rom.

cat., greco-catolic și evanghelic, reprezentanții organizațiilor politice, sindicale, Corul catedral etc...

La ora 9 $\frac{1}{2}$ un freamăt străbate mulțimea... sosește Înaltul Ierarh. După câteva

clipe — în acordurile imnului aghieresc I. P. S. Sa Patriarhul Justinian coboară din mașină, urmat de suită.

I. P. St. Patriarh îmbrăcat în alb, cu trăsăturile expresive și cu privirea de o deosebită agerime... binecuvânta mulțimea credincioșilor. Din grupul autorităților se desprinde Primarul orașului dl. Prof. E. Rădescu, care oferindu-i tradiționala pâine și sașe, exprimă — în numele populației — bucuria pentru acest eveniment de aleasă sărbătoare.

„Bucuria noastră — spunea d. primar — este cu atât mai mare, întrucât Sanctitatea Voastră, născut din popor, sunteți astăzi Conducătorul spiritual al bisericii strămoșeti din R. P. R.”

Călduroaselor cuvinte de bineventare, le răspunde I. P. S. Sa, mulțumind bunilor fi ai Bisericii ortodoxe, strănși legați de scaunul vlădicesc care a scris pagini de aur în istoria țării noastre.

„Sunt fericit — spune I. P. S. Sa —

că pot să iau primul meu contact cu viața bisericii ardelenne aici în Caransebeș, de unde a plecat primul impuls de dragoste și înfrățire între bisericilor noastre din provinciile românești. Sunt fericit să iau contact cu viața bisericească în Caransebeș, de unde a plecat primul patriarh al țării Miron care a avut o largă contribuție în viața bisericească și națională“.

Apoi, cu o rară putere de sesizare, I. P. S. Sa, — referindu-se la cuvintele d-lui primar — subliniază că, între conducătorii firești ai Bisericii noastre și Guvernul R. P. R. există un raport din cele mai cordiale și de perfectă armonie.

Incheind, apoi, urează o viață cât mai prosperă populației pentru binele și progresul orașului și al Republicii Populare Române și împărtășind binecuvântarea arhieriască roagă pe Dumnezeu cel atot puternic să ocrotească pe toți fiii săi binecredincioși.

De aici întreg cortegiul se îndreaptă spre reședința episcopescă. La reședința P. S. Sa *Episcopul nostru Veniamin*, întâmpină pe înaltul Ierarh cu o deosebită și mișcătoare afecțiune.

După câteva clipe impunătorul cortegiu pornește în aceeași ordine spre catedrală, unde se săvârșește Sf. Liturghie, pontificată de I. P. C. Sa Păr. Arhim. Dr. L. Busuioc, înconjurat de Ic. Stavr. D. Iavorschi, Prot. I. Suru, Prot. T. Roșca, Prot. Dr. I. Crețiu, Prot. P. Toma, Pr. Gh. Noaghea, Pr. I. Sârbu, Pr. C. Pițigoi, Pr. P. Bogoevici, și Protodiacon Dr. M. Chialda și diaconii N. Corneanu și O. Găvan.

Răspunsurile liturgice au fost date cu o rară și o neîntrecută artă de către Corpul „*Reuniunii de Cântări și Muzică din Caransebeș*“ de sub conducerea dlui. Căp. I. Manole.

La Priceasnă P. S. Sa Păr. Episcop Veniamin, pășind pe amvon, rostește o înălțătoare cuvântare, din care reproducem următoarele :

Inalt Prea Sfințite,

„In numele clerului și poporului dreptcredincios din Eparhia Caransebeșului, dați-mi voie să Vă exprim bucuria noastră sufletească de a Vă întâmpina în modesta noastră biserică și a vă zice: Bine ați Venit! Intru mulți ani!! Este o deosebită cinste — continuă P. S. Sa — de a putea saluta astăzi în orașul nostru cu un trecut atât

de luminos, pe primul Patriarh al Republicii Populare Române ridicat din popor și pentru binele poporului.

Inalt Prea Sfințite, noi nu Vă putem prezenta aici înalte și mărețe catedrale, dar vă putem prezenta — în schimb — sufletul de aur al poporului nostru dela granița de Vest a țării. Vă putem prezenta și arăta sufletul unui popor care totdeauna a fost alipit cu drag de mama sa ocrotitoare, biserica noastră strămoșească. Biserica noastră nu e în centru, căci sub vremurile de vitregie am fost aruncați la periferie, nesocotindu-ni se drepturile cari ni se cuveneau. In tot timpul acestor asupriri, am fost supuși unor tratamente cari nu cadrau cu demnitatea noastră de oameni. Trebuie să spunem că numai biserica strămoșească a fost aceia care ne-a păstrat credința și legea, cu mici defecțiuni, pe care le cunoașteți, o tristă desbinare a turmei, dar care sperăm, că se vor întoarce la staul. I. P. Sfințite, Vă aflați astăzi în această catedrală, unde au păstorit înaintașii noștri, a căror fapte sunt scrise cu litere de aur în cartea Neamului: Ioan Popasu restauratorul episcopiei, Nicolae Popea, cănturarul și academicianul care a înzestrat centrul nostru eparhial cu frumoase instituții, apoi primul Patriarh Miron care a avut un rol deosebit de important în unirea noastră politică și națională. A urmat apoi blândul episcop Iosif Badescu, apoi actualul Mitropolit al Banatului Vasile, cari toți și-au pus toată strădania ca să păzească turma credincioșilor pentru mântuirea sufletească și pentru binele patriei.

P. Sf. Sa Episcopul Veniamin, încheie, urând — Conducătorului Bisericii noastre multă sănătate, lungime de zile ca să poată realiza gândurile și să poată conduce turma cuvântătoare spre limanul mântuirii.

Vădit mișcat I. P. Sf. Justinian răspunde printr-o adânc simțită cuvântare, din care reproducem următoarele :

Prea Sfințite, cucernici preoți și iubiți creștini, M'am îndreptat către episcopia Caransebeșului cu foarte multă dragoste, nu numai pentru că aici e vlădica Veniamin, un neînduplecat luptător pentru dreapta credință și un luptător neînfricat pentru drepturile neamului, care din tinerețele Lui a căutat să arate nedreptatea care se făcea bisericii ortodoxe; nu numai pentru că în fruntea acestei eparhii este un episcop care-și iubește Biserica și Neamul ci și

pentru faptul că aici la Caransebeș, au fost atâtia ierarhi cari au scris pagini cu litere de aur pentru drepturile poporului nostru. M'am îndreptat spre Caransebeș, pentru că de aici a plecat primul patriarh care a jucat un rol atât de important în istoria politică a poporului nostru.

Prea Sfințite, sunt copleșit de dragostea cu care m'ați așteptat cât și de simțitele urări cari mi le-ați exprimat. Toate sunt în mâna lui Dumnezeu, noi nu suntem decât niște simple unelte în mâna celui Atotputernic. Deacea fiecare dintre noi trebuie să ne facem datoria până la sfârșit.

Prea Sfințite, ți-am citit lucrările și m'am inspirat din lupta asupra drepturilor ortodocșilor de dincolo de munți. Cunosco frământările ierarhilor din Ardeal. Totuși Dumnezeu rânduiește vremuri cari vin și fac dreptate. Cei cari au fost instrumentele impilatorilor și asupritorilor, mai rămaseră cu un act care le dădea privilegiu în țara noastră: Concordatul.

În vechea Constituție se spunea că Biserica noastră a fost dominantă, de fapt eram dominați. Astăzi Concordatul s'a anulat.

Cu ocazia investirii mele, am adresat un cuvânt către frații români din Ardeal — din strana stângă — cari se lasă amăgiți de câțiva conducători cari îi îndeamnă să asculte de conducătorii din afară și nu de cei firești. Am făcut apel atunci la patriotismul de români, ca să lase oile pe care n-i le-au răpit acum 250 de ani ca să poată veni iarăși la staul. Ei au zâmbit și au făcut ironii, când elogiam luptele Bisericii ortodoxe și jertfele dela țaran până la vlădică, atunci când în Ardeal să dădea foc mănăstirilor, când se schingiuiu și omorau preoți și călugări prin închisorile dela Kufstein, Vaț, Seghedin etc. numai pentru faptul că erau buni ortodocși și periculoși pentru asupritori.

Dacă s'a anulat Concordatul, alte acte vor urma. Noi nu cerem decât egalitate. Când spuneam — la Moscova — că nu cerem decât drepturi egale, nimeni nu voia să creadă, că în țara noastră, noi ortodocșii eram în urmă.

Am suferit din partea romano-catolicilor ca unii cari eram considerați ca o cenușereasă, ca unii cari am pierdut clasa cultă. Acum a venit vremea ca să fie egalitate așa cum propovăduiește creștinismul.

Pot să anunț deci, că dacă acei păstor mincinoși și români trădători de neam, mă caută să fină sub amăgire oile, ne vom duc noi să ne adunăm oile.

Dacă primul patriarh al țării Miron a legiferat și a făcut unirea politică și națională; **Al treilea patriarh va avea rolul de a face unificarea bisericii cu o singură turmă.**

Vă asigur că toate angajamentele care le-am luat vor fi respectate. Căci nu suntem preocupăți decât de propășirea, ridicarea și întărirea Bisericii Ortodoxe Române.

Suntem în vremuri noi și unii se mai tânguesc, vorbind de vremuri bune. Vremurile de azi nu sunt grele, decât că se naște o lume nouă, odată născut fatul durerile trec.

Am ajuns la aceste vremuri când putem vorbi de viitorul Bisericii Ortodoxe Române în țara noastră. Să nădăjduim că cele 14 milioane de români, vor avea o singură conducere legiuită care a constituit idealul moși strămoșilor noștri.

Asigur clerul și poporul, ca să aibă toată încrederea în conducătorii bisericii de azi. O nouă lege vine, pentru organizarea Bisericii Ort. Rom. care reglementează organizarea clerului, ținând seamă de transformările pe care le impun împrejurările de azi.

Caransebeșul, e prima eparhie pe care o vizitez în Ardeal și a doua dela întronizarea Mea. Dați-mi voie deci s'o interpretez ca un simbol al vremurilor cari vor veni.

Am vizitat Rusia și am venit cu amintiri frumoase și adânc mișcați de evlavie adâncă și de sentimentele religioase, cari nu se întâlneesc în țara noastră. Suntem cinstiți și respectați acolo, să fim și luptători ai păcii în lume".

După ce mulțumește vrednicului cor catedral, I. P. S. Sa, împărtășește binecuvântarea sa mulțimii care ocupa până la refuz catedrala.

Luni 13 Sep., I. P. S. Sa a vizitat Muzeul eparhial, Tipografia și compactoria diecezană și Capela internatului, după care a plecat însoțit de P. S. Sa Ep. Veniamin la Lugoj.

La Lugoj, a fost întâmpinat în fața monumentalei biserici, de clerul ortodox și de mulțime de credincioși. A fost bineventat de către Păr. D. Daicovici, adm. protopopesic la care I. P. S. Sa a răspuns printr'o magistrală cuvântare. „Corurile

„I. Vidu“ și „Corața Municipiului“ și-au dat valoroasa lor contribuție.

Dela Lugoj, Înaltul Ierarh a vizitat în trecere băile Buziaș, de unde s'a întors la Băile Herculane, lăsând în sufletele tuturor un sentiment de satisfacție și întremare sufletească.

Clerul și poporul din eparhia Caransebeșului recunoscător pentru înalta vizită urează I. P. Sf. Patriarh viață îndelungată pentru bună păstorie a turmei credincioase!

Intru mulți ani Înalt Prea Sfințite Stăpâne!!

Redacția

Așezământul de temelie

Când învățătorul de lege, spre a ispiti pe Domnul, L'a întrebat „Care este cea mai mare poruncă din lege“, Mântuitorul a precizat, pentru toate veacurile: *iubirea de Dumnezeu și iubirea de aproapele.*

Este de ajuns, pentru cineva de bună credință, să stea în fața Crucii și să vadă că „atât de mult a iubit Dumnezeu lumea în cât a dat pe singurul său Fiu pentru ca oricine crede în El să nu piară ci să aibă viață veșnică“!

În fața Crucii ne simțim copii ai aceleiași familii duhovnicești și frați întreolaltă.

Crucea Domnului este șuvoiul dragostei cerești pentru noi.

Dacă ni se ia Crucea, cu răscumpărarea „din deșertul fel de viețuire“, ni se ia sâmburele Evangheliei! Insuși sensul vieții!

Sfinții — modelele spre care trebuie să ne uităm — au aplicat întotdeauna Evanghelia iubirii. Ei au suferit pentru Hristos fiindcă *au iubit.*

Când Sf. Vasile cel Mare îngrijea de leproșii din spitalul său, mergând falnic printre cei de care lumea fugea, el arăta lumii întregi care este cea mai mare poruncă din lege.

Când Fabiola înființase primul spital din Roma și îngrijea de cei cu răni grave, de care nimeni nu se apropia, ci numai inima creștină, arăta lumii întregi, așezământul de temelie a lui Hristos: iubirea.

Când Episcopul Paulin de Nola mergea ca rob la Vandali, numai ca să răscumpere pe mândrul fecior al unei văduve, arăta lumii puterea iubirii lui Hristos.

Când Sf. Ioan cel Milostiv, Patriarhul Alexandriei, împărțea totul cu săracii, pe care îl numea „Domnii mei“ și căpătând, în dar, de la un bogătaș credincios, o plapomă, n'a putut să se învelească cu ea cugetând la săracii ce tremurau de frig noaptea, a vândut-o pentru a da banii săracilor, el a pus la grea încercare pe bogătașul dăruitor care și-a văzut plapoma vândută la un teslar a cumpărat-o și a dăruit-o din nou sfântului. Iar sfântul a vândut-o zicând „vreau să văd cine va obosi mai întâi, eu vânzând-o ori el cumpărând-o mereu“! Iată până unde mergea iubirea!

Când Sf. Filaret a fost aspru dojenit de soția lui că a dăruit vițelul, unei familii sărace, și că plânge vaca după el, sfântul a chemat înapoi pe femeia care îi ceruse vițelul, dar nu spre a-i lua ci spre a-i da cu vacă cu tot! El nu se gândea la sărăcie ci la orice dăruire totală, fără rezerve care se cheamă iubire.

Soția împăratului Teodosie cel Mare — Placilla — făcea pentru Domnul slujba de slujnică în spitalele Constantinopolului!

Sf. Filoteia, a fost ucisă de tatăl ei pentru că hrănea pe săraci!

Viețile Sfinților sunt mărturia acestui așezământ fără de care nu există viața creștină!

De aceia cum spune Sfântul Pavel, de a-i avea puterea de a grăi în limba îngerilor; de a cunoaște toată știința, de a muta chiar munții cu credința — și n'ai avea dragoste; — nimic ești!

Să alegăm deci după acest dar.

I. Gr. Oprișan

Noul regim al Cultelor

În Monitorul Oficial Nr. 178 din 4 August a. c., a apărut Decretul pentru regimul general al cultelor religioase.

Redăm — după ziarul „Națiunea“ din 24 August a. c. — rezumatul conferinței d-lui Prof. Stanciu Stoian ministrul cultelor, despre noul regim al Cultelor.

Legea regimului general al Cultelor cuprinde cadrul larg în care toate cultele sunt chemate să colaboreze cu Statul.

Fiecare cult va trebui să-și dea un Statut, care nu trebuie să fie în contradicție cu Constituția și să prilejuiască atinge-

ei, pășim peste veacuri, înviem fapte îngropate în uitare. Fără credință, istoria ar fi o aglomerare de basme. Numai ea îi acordă caracterul veracității“.

Același cugetător, arată că: „primul motiv de credință, este autoritatea aceleia dela care pleacă adevărurile de credință, autoritatea morală și științifică, suplinește propria noastră experiență și simplifică activitatea investigatoare“.

Credința în Biserica noastră pleacă dela autoritatea capului Ei dela Mântuitorul, care nu suferă nici o comparație omenească, căci: „...fericit este pântecul care te a purtat și pieptul care ai supt...“ și iarăși „...nimeni n'a mai văzut asemenea fapte...“ aceste erupții de admirație și credință s'au făcut de martorii oculari, în fața minunilor Mântuitorului...

Iată pentru ce vizitațiunile canonice sunt ocaziuni extraordinare de folositoare pentru viața religioasă și iată pentru ce misiunea religioasă a Prea Sfințitului, a suspendat grija cea lumească, fiindcă arhierul nostru se bucură de un mare prestigiu. Statură înaltă, așa cum se șade bine tronului arhieresc, fața semină și zâmbitoare, ochii vii și atenți, care dacă s'au așezat pe tine, simți că te cercetează profund, străbat cele mai adânci cute ale sufletului, le răscolesc, le purifică, cu blândețe dar și cu perseverență neobosită; te simți mic în fața lui, ești captivat, cuvântul lui este o lege, dorința e o faptă, într'un cuvânt, produce o influență covârșitoare.

În predicile de câte un ceas și mai bine, atât de bogat exemplificate, cu voce blândă, cu gesturi largi și părintești, în care autoritatea arhieriască, a lăsat-o în căldura dragostei, a cuprins viața specific locală și cea general bisericească, în cele mai fericite și utile cadre sufletești, fiind urmărit cu încordare, ca într'o plimbare sufletească plină de reconfortare.

Și pentru aceste motive de înaltă încredere în tronul arhieresc și iubirea fiiască față de Prea Sfințitul Părinte Episcop, satele deși în plină muncă, au fost împodobite ca de o sărbătoare din cele mai rari. Străzile au fost presărate cu iarbă și cu stâlpii, iar pe ferestrele caselor atârnavu scoarțe ca alese împrăsturi.

La marginea comunelor banderii de călăreți așteptau sosirea P. S. Sale și-l însoțeau până la biserică.

Un eveniment deosebit de frumos, a fost atitudinea Bisericii surori sârbe. În Liubcova, Moldova-veche Belobreșca, credincioșii sârbi s'au luat aproape la întrecere cu românii, organizând litii pentru primirea Arhierului nostru.

Autoritățile și organizațiile politice locale cu prezența și cuvântările de bineventare, au subliniat importanța acestei misiuni religioase.

Preoții și poporul dreptcredincios român, au dat dovadă nedesmințită, că sf. Biserică este baza de viață și Ierarhia Ei, pivotul de granit, care conduce sufletele spre înfrățire pe pământ și spre mântuire în viața veșnică.

În tot locul P. Sf. Sa a îndemnat poporul la muncă și viață cumpătată spre a da din prisos obolul la ajutorarea celor nevoiași lipsiți și bolnavi, văduve și orfani, din dragoste pentru Mântuitorul Hristos, Domnul și Stăpânul vieții noastre creștine.

A îndemnat apoi la ascultare de autoritățile Statului și a on. guvern, care are în frunte pe Dl. prim ministru Dr. Petru Groza, fiul preotului din Coșteul Banatului, pentru binele și prosperarea Republicii noastre Populare Române, achitându-și la timp impozitele și cotele prescrise de lege și să-i dea sprijinul și concursul la toate lucrările ce sunt spre binele și prosperarea Țării și a poporului.

În fiecare parohie P. Sf. Sa a făcut revizia amănunțită a of. parohial, dând lămuririle și îndrumările necesare. În predică a combătut cu tărie plăgile sociale, concubinajul lipsa de copii și sectarismul, prin lămurirea temeiurilor credinței și alipiirea de Sf. Biserică strămoșească, sângea Corabie, în care ne putem mântui, căci numai Biserica mamă cea bună care ne-a salvat credința strămoșească, cu care am învins vrășmășile timpurilor și numai prin ea vom putea ajunge la pacea și bunăvoirea după care așteaptă toată suflarea românească.

La ieșirea din biserică în tot locul P. Sf. Sa s'a întreținut cu credincioșii, împărțind în deosebi la copii și la familii cu mai mulți copii cruciulițe, iconițe și cărți de rugăciuni.

La primiriile făcute de autorități la arcul de triumf și la biserică după raportul parohului P. Sf. Sa exprimat mulțumiri pentru caldă primire și după mai multe sfaturi și îndemnuri, a împărțit tuturor arhieriești binecuvântări.

În zilele de 14—15 August 1948, Prea Sfințitul, vizitează comunele Plavișevita și Ogradena de pe malul Dunării, din protopopiatul Mehadiei, însoțit fiind de Pr. C. Prot. Dr. I. Crețiu cons. ref. eparhial, un bărbat bogat inzeștră, fire cugetătoare, cumpătat în gesturi și vorbe, a cărui fiecare cuvânt este o decizie bine chibzuită și încheată și totuși la gânduri și împrejurări grele este gata cu o mulțime de povești reconfortante; de Pr. C. Prot. Câmpianu, un om mult îndurător, prevenitor, sincer prieten și frate cu subalternii și respectuos cu cei mai mari, luptă greu cu viața într'un oraș altădată furnicar de circulație, astăzi, suprimat de împrejurări, are o zestre sufletească de admirat.

Păr. Diacon D. Băloni, este tipul ideal de diacon, veșnic tânăr, veșnic proaspăt, neobosit, o voce minunată, o cucernicie și cumpătare măsurată, te face să meditezi la arhidiaconul Ștefan, cât de frumoasă-i slujba aceasta.

PLAVIȘEVITA

(În ziua de 14 VIII). Comună cu două filii, a căror păstor sufletesc, păr. D. Ionescu, face o primire vrednică arhipăstorului. La primirea în comună vorbește primarul, Drăgulescu și se slujește Sf. Liturghie în sobor, cu Pr. C. P. Prot. Dr. I. Crețiu, P. Prot. tractual I. Câmpianu, Pr. N. Cojocariu, I. Vlad, D. Ionescu și diaconul D. Băloni.

La priceasnă Prea Sfințitul, plecând dela textul Ps. 84, dă sfaturi pentru cercetarea sf. biserici; iar după slujbă se fac vizite în comună, masa servindu-se la păr. D. Ionescu.

Sa vizitează și filia, Tisovița cu bisericuța mică dar bine îngrijită. Prea Sf. Sa se întreține cu epitropii și membrii consiliului parohial.

rea siguranței Statului.

Principiile generale care conduc această lege sunt: Libertatea conștiinței și libertatea religioasă, ura de rasă este considerată delict, fiecare cult se va organiza după dogmele și regulile sale, toți credincioșii cultelor sunt datorii să se supună legilor țării, cultele sunt persoane juridice, având drept de a avea averi și primi subvenții, dar Statul își rezervă dreptul de a controla întrebuințarea lor; Statul își mai rezervă dreptul de a înlătura pe slujitorii cultelor cari se împotrivesc și lupta contra poporului; trecerea dela un cult la altul este absolut liberă; cultele nu pot întreține raporturi în afară de granițe decât prin Ministerul de Culte și cel de externe.

Învățământul religios este garantat tuturor cultelor, fiecare având libertatea de a-și alege forma care îi convine între seminar și institut teologic de grad universitar.

Situația Cultelor

Situația generală a cultelor este următoarea:

Culte cari n'au tendințe centrifugale. Ortodocșii 70%, reformații 6 jumătate la sută, mozaicii 4 la sută, mahomedani 1 la sută, aconfesionali 1 la sută.

Culte cu tendințe centrifugale: catolicii 4 la sută și neoproteștanții 1 la sută. O parte a clerului catolic și o mare parte a credincioșilor catolici se îndreaptă cu credință către R. P. R., desolidarizându-se de conducerea lor.

Spre cinstea ei, Biserica ortodoxă și slujitorii ei s'au orientat cel mai mult spre noile idealuri de viață ale poporului. În ce privește pe catolici, sperăm că-și vor revizui orientarea și așteptăm aceasta mai mult dela frații români uniți, cărora le amintim exemplul înaintașilor lor, cari au știut la vremea lor să fie alături de popor și de suferințele lui. Martorii lui Iehova fac o propagandă care atinge ordinea și siguranța, mai ales prin sprijinul material ce-l primesc din statele imperialiste. Sperăm că și aceștia vor lua exemplu dela atitudinea cultelor din U. R. S. S., care toate s'au declarat alături de popor și de năzuințele acestuia.

Regimul democrației populare nu este contra cultelor. Lenin, ocupându-se de religie, arată că atitudinea partidului muncitoresc față de culte trebuie să fie nu numai binevoitoare ci prietenească, pentrucă, mem-

brii acestora sunt oamenii din popor.

Amintim declarațiile de acum doi ani ale d-lui Gheorghu-Dej, care a arătat că partidul a trecut de perioada romantică, el făcând o politică realistă, iar Biserica este o realitate. De asemenea amintim declarațiile d-lui Vasile Luca, care a spus că în R. P. R. nimeni nu este închis și prigonit pentru credința lui religioasă.

Sperăm că toate aceste legiuiri vor găsi o înțelegere justă din parte tuturor cultelor, toți slujitorii lor înțelegând să servească cu adevărat democrația populară, muncind pentru popor, libertate, pentru pace și înfrățire între toate popoarele lumii.

Misiuni religioase pe Valea Dunării și a Nerei (impresii)

O ploaie bogată de sfaturi, îndemnuri și încurajări, a revărsat Prea Sfințitul Părinte Episcop Veniamin, asupra Clisurei, peste Valea Nergănuțului și peste tot pe unde a trecut în misiune religioasă, în zilele de 14—25 August 1948.

Prea Sfințitul, însoțit de păr. Cons. ref. Dr. Iacob Crețin și de Diaconul D. Băloni, au plecat dela reședință în ziua de Vineri 13 August 1948. Se poate pleca cu succes la drum, în astfel de coincidențe de date?

Da! Dovadă au fost primiriile atât de fastuoase, în toiul treeratului.

Datorită zilelor ploioase din vară, cea mai grea muncă, treeratul, a întârziat. Un furnicar de circulație prin sate; căruțe cu grâu, cu paie, cu saci, oameni plini de praf, aleargă neconținut, pentru strângerea pâinei de toate zilele.

Dar la sunetul clopotelor, care vestesc sosirea Prea Sfințitului, această muncă încordată se întreprinde pe 1—2 ceasuri, parcă răsună Memento din Herovic... *toată grija cea lumească acum, să o lăpădam*.

Și unde se poate da hrana cea mai nutritivă sufletului, decât în Biserica lui Hristos, în care intri cu credință.

Credința este pentru om, ca aerul și ca hrana. Fără credință, omul nu poate trăi.

Să facem o comparație din viața de toate zilele. Ceeace se numește „credit“ cu congruența lui practică, se află în realitate, la baza relațiilor lor dintre oameni. Creditul, este încredere, iar încrederea și omenia, este forma cea mai frumoasă a vieții cetățenești; deci creditul înălțat la cerințele sufletesti, este iubirea propovăduită de Mântuitorul.

Un mare cugetător spune; „Știința istoriei se menține prin credință pe care o avem în mărturiile privitoare la trecut.

Credința permanentizează, prezentul, actualizează trecutul și pregătește viitorul. Cu ajutorul

OGRADENA-VECHE

Prea Sfințitul este întâmpinat de primarul comunei Gh. Balan, raportul îl dă Pr. N. Cojocariu adm. paroh. Aici se slujește Vecernia, cu predica Prea Sfințitului, luând textul Ps. 83 v. 1, apoi se fac câteva vizite la enoriași și Preasfințitul se reîntoarce la Orșova.

MĂNĂSTIREA MRĂCUNEA

(In ziua de 15 VIII,) a cărei hram este Adormirea Maicii Domnului.

Multa lume, cu multe dureri sufletești, adunată într-o regiune minunată, care promite să fie un mare centru de pelerinaj, în această regiune.

Primirea o face ieromonahul A. Udrea, iar Sf. Liturghie în sobor are pe lângă Prea Sfințitul, pe Păr. Prot. Dr. I. Crețiu, P. Prot. I. Câmpianu, Pr. N. Cojocariu, D. Ionescu și Diacon D. Baloni.

Prea Sf. vorbește d. spre tălcul fericirilor. Se face parastasul marinarilor și al ctitorilor, iar masa este o agapă, în mijlocul pelerinilor.

Peste noapte Prea Sfințitul și suita se odihnesc la Orșova.

BERZASCA

(In ziua de 16 VIII), Conform programului, aici trebuia să se servească Sf. Liturghie.

Încă din zori este un furnicar de lume, care retușează până la cele mai mici amănunte grandioasa primire. Pe la 8 d'm mare emoție produce o comunicare telefonică dela Orșova, că sosirea Prea Sfințitului, din cauze neprevăzute suferă o amânare de câteva ceasuri. Nimeni nu pleacă acas, deși este vorba de 4—5 ceasuri de așteptare.

Dl. Petranici, primpretorul plasei Moldovănouă însoțit de dl. notar Gh. Marchescu, așteaptă la marginea județului pentru întâmpinarea arhipăstorului, cu calde cuvinte de bineventare.

La arcul de triumf, primarul com. I Paici, cu pâine și sare bineventează pe Prea Sfințitul, Pr. Tr. Constantin din Vrani, administrator protopopesc, dă raportul asupra tractului Bisericii Albe, în care intră acum arhipăstorul.

Admirabilul cor mixt, condus de dl. învă. Raichici, cântă Prea Stăpânul..., iar la slujbă dă răspunsuri înălțătoare.

Cu litia Prea Sfințitul este condus la Sf. biserică unde parohul A. Golumba, face un raport complex și limpede asupra stărilor din parohie.

Se slujește sfințirea apei, cu predica substanțială a Prea Sf. (I. 15, 9) au servit: Prot. Dr. I. Crețiu, Pr. Tr. Constantin, V. Golumba și diacon, D. Baloni.

Se face revizia oficiului parohial, apoi în mijlocul cătorva invitați se ia masa, în casa ospitalieră a părintelui Golumba.

LIUBCOVA

(d. m.) Aici este o capelă în școală, organizată de pr. Ars. Golumba.

Ne așteptam la vizitarea unor amărâți ortodocși români scoși abia în 1934 de sub ierarhie străină, dar ne așteaptă o plăcută surprindere; întreaga comună, cei vreo 200 români, sârbi și cehi, au împodobit străzile ca de o mare sărbătoare.

La intrarea în comună, lângă cimitir este o bisericuță, pe care am confundat-o cu o capelă a cimitirului, dar spre surprinderea noastră în fața ei, este un arc de alese scoarțe, grilajul acoperit deasemeni cu scoarțe și un mănunchi de femei și copii, reprezentând comunitatea ceha-catolică, ne așteaptă cu flori și în dangătul clopotului. Pe covoare intrăm în biserică foarte curată și aflăm că a fost construită de cele 24 familii de cehi, și și astăzi este susținută de 4 familii, celelalte 20 fam. fiind plecate în Cehoslovacia. Prea Sfințitul se întreține părintește cu acest mănunchi de creștini.

În fața primăriei, o mare mulțime.

Vorbește și oferă pâine și sare, primarul Ianculovici și notarul Marcovici, apoi la poarta capelei, pr. A. Golumba, dă raportul, din care reiese stuciumul organizării și existenței acestei citadele românești.

Se săvârșește Vecernia în același sobor ca la Berzasca, la care dă răspunsurile același minunat cor mixt din Berzasca, condus de dl. învă. Raichici. Prea Sfințitul, surprins și emoționat de primire și marea afuență, predica înălțător luând textul biblic I. 4. 24.

Se lasă spre seară și convingși, că astăzi întreg programul a fost îndeplinit peste așteptări, la poarta capelei preotul sârb Gh. Draghici, cu o mulțime de credincioși sârbi, așteaptă cu litie și baldachin, Prea Sfințitul, cu rugămintea să binevoiască a da binecuvântarea arhierescă și să viziteze Sf. Biserică, sârbească. Se formează un impozant cortegiu, iar vreo 7—8 cantori, cântau pe limba lor troparul hramului.

La poarta bisericii ne întâmpină S. Filipovici, președintele comitetului parohial, cu frumoase cuvinte și încheie cuvântarea cu: „jivio naš pravoslavnik Vladica” la care mulțimea răspunde cu un glas: „jiveo”, de tresar munții și Dunărea, până dincolo la malul sârbesc.

Se oferă flori Prea Sfințitului, apoi dela poartă până la intrare în biserică până la amvon, peste prea frumoasele scoarțe, se așează un vig de pânză albă de casă — (cam cca. 150 m.) iar din 2—2 pași, pe ambele părți sunt așezați copii și fete, care aruncă la picioarele arhierelui brațe de flori.

Păr. Gh. Draghici, face slujbă de mulțumire și rostește întâi în sârbește, apoi în românește o frumoasă bineventare.

Din tronul arhieresc, răspunde Prea Sfințitul, îndemnând credincioșii bis. surori să fie tari în credință, dându-le sfaturi morale.

Suntem conduși cu aceiași litie, la școala primară, unde D-na învățătoare Șarolta, soția D-lui notar Marcovici, oferă o gustare, la care păr. Gh. Draghici povestește multe lucruri înveselitoare, într-o atmosferă de sinceră supunere fiiască față de Arhierul nostru și frățietate între noi.

Despre dna învățătoare Șarolta Marcovici putem spune, că este fericita întru chipare a femeii mironosițe. Blandă la vorbă, prevenitoare, de o rară distincție și de o cucernicie rar întâlnită la o intelectuală.

Ne reîntoarcem, cu mare mulțumire sufletească care ne reconfortează — deși a fost un program bogat și neprevăzut de mare, — la casa păr. Golumba în Berzasca, unde la cină, altă sur-

priză plăcută: corul mixt de aici, care s'a ostenit cu noi la Liubcova, la lumina făclilor, care se refrâng asupra munților, dă o serenadă, cu un bogat repertoriu, executat cu măiestria unui cor de oraș mare, sub conducerea pricepută și talentată a d-lui inv. Raichici.

În numele corului, vorbește dl. inv. Director. P. Hiriza, un vrednic și distins element al corpului didactic. Prin calde cuvinte Prea Sfințitul mulțumește acestui mănunchi de tineri, care laudă atât de minunat pe Domnul.

Regretăm mult absența — fiind la cursuri — a D-nei învățătoare Maria Draghici, un element de valoare a corului, o învățătoare eminentă și cucernică, care a învățat elevii școlii primare glasurile octoihului

(Va urma)

Pr. Tr. Constantin

PILDE CREȘTINE

Păstorul de capre

Într'un sat trăia odată un om credincios și foarte cinstit. Ca ocupația lui să nu fie invidiată de alții și să nu supere pe nimeni prin câștigul său, el se angajă păstor de capre. Tocmai când se credea mai liniștit, într'o bună zi, se trezi la închisoare.

A început să-l trâmânte gândurile și nu și putea închipui cum, tocmai el care n'a făcut nici un rău la nimeni să fie aruncat la închisoare!?

După vr'o două zile, nedumerit și mâhnit că nu știa care să fie cauza pedepsei pe care o suțerea, îl chemă judecătorul și-l întreabă ce a făcut. „Nimic“, răspunse păstorul, „se vede că a-ți voit să dețineți pe altul și l-ați confundat cu mine“! Ba, nicidecum — noi nu confundăm — zise judecătorul. Oare nu te numești... X, păstor de capre? Ba da; zise întemnițatul. Atunci chiar tu ești acela pe care-l căutam să-l pedepsim. Tu erai cu caprele și stând la umbra unui copac te desfălai cântând din fluer, iar caprele au trecut în grădina aia frumoasă și au făcut mari pagube.

Cum însă tu n'ai avere cu care să poți plăti paguba făcută din cauza neatenției tale, va trebui să stai la închisoare și să muncești din greu până vei plăti toate stricăciunile.

Tot așa vor plăti și părinții aceia, în

fața judecătorului Celui de sus, ai căror copiii vor fi slobozi la făcut rele.

Părinți, nu aruncați sufletele copiilor prin slobozenie la toate relele, creșteți-i cinstit, creștinește și în frica lui Dumnezeu și veți avea copii buni, căci după zisa Apost. Pavel: „Toate îmi sunt slobode dar nu toate îmi folosesc“, însemnează că slobozenia copiilor să fie limitată.

Ierom. Epifanie

NOTE BIBLIOGRAFICE

Prof. univ. Petru Constantinescu — Iași: Intelectualii și Revoluția dela 1848 în Principatele române, București, 1948.

Una din cele mai bune lucrări comemorând Revoluția din 1848, pe lângă cele ale prof. M. Roller, este incontestabil cea de față a dlui P. Const.-Iași. Sunt prezentați rând pe rând, pe bază de documente, cele mai reprezentative figuri ale frământărilor sociale de acum o sută de ani: I. E. Rădulescu, V. Alecsandri, D. Bolintineanu, Gr. Alexandrescu, C. A. Rosetti, N. Bălcescu, E. Murgu, etc... O atenție deosebită este acordată contribuției clerului, în frunte cu renumitul Radu Șapcă. Ca fost profesor al unei facultăți de Teologie, autorul era cel mai îndreptățit a discerne cu înțelegerea cuvenită, poziția Bisericii în mijlocul unor evenimente de atâta rezonanță.

N. C.

Diacon Dr. Emilian Vasilescu: O latură necercetată a Revoluției române din 1848. Extras din Anuarul Academiei Teologice „Adreiene“ Sibiu, 1948, 30 pp.

„O sinteză clară și documentată asupra aspectului religios al Revoluției române din 1848 în toate provinciile Țării“, este ultimul studiu al profesorului de Apologetică dela Sibiu. Remarcăm, pe lângă descrierea carierei de răsvrățiți a unor Gh. Bădescu, Radu Șapcă, Popa Tun (Ambrozie), Neagu Benescu, Ioasaf Snagoveanu etc..., indicarea elementelor eminentemente creștine pe cari le conține „Proclamație dela Islaz“, ai cărei autori sunt Nicolae Bălcescu și Ioan Eliade Rădulescu. E odihnitoare pentru

noi precizarea că în tot decursul revoluției, conducătorii și poporul credeau cu tărie că „legile cele nouă sunt legi după Sf. Evanghelie“.

N. C.

INFORMAȚII

Noul Statut al Bisericii Ortodoxe Române Reorganizarea inv. teologic. Potrivit prevederilor noiei legi pentru regimul general al cultelor, Biserica Ortodoxă Română trebuie să-și întocmească un nou Statut de organizare, care să corespundă principiilor profund democratice ale constituției Republicii Române.

În acest scop au început — la Sf. Patriarhie — sub președinția I. P. S. Justinian Patriarhul României, lucrările comisiei pentru întocmirea noului proiect de Statut al Bisericii Ortodoxe Române.

Comisia este alcătuită din: I. P. S. Nicolae Bălan, mitropolitul Ardealului, P. S. Antim Angelescu, episcopul Buzăului, prof. P. Constantinescu-Iași, vice-președinte al Prezidiului Marelui Adunări Naționale, Prof. Gh. Arghiropol, secretar general al Președinției Consiliului de Miniștri și prof. Iorgu Stoian.

Lucrările vor continua până la definitivarea proiectului de Statut.

* * *

Tot odată și-a început lucrările și comisia pentru reorganizarea învățământului teologic, în concordanță cu prevederile legii pentru reforma învățământului și ale legii pentru regimul general al cultelor. Comisia pentru învățământ a Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române — alcătuită din I. P. S. Firmilian, arhiepiscop al Craiovei, P. S. Nicolae Colan, episcop al Clujului, Vadului și Feleacului, P. S. Antim Angelescu, episcopul Buzăului și pr. Prof. Petre Vintilescu, decanul Facultății de teologie din București — lucrează zilnic, sub președinția și îndrumarea I. P. S. Justinian, Patriarhul României.

Monitorul Oficial din 19 Sept. publică un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale prin care numărul eparhiilor (dioceselor, superintendențelor) cultelor religioase din Republica Populară Română se fixează:

Cultul ortodox român 17 eparhii; cultul reformat o episcopie și o superintendență; cultul creștin de rit vechi (lipovenesc) o eparhie.

Toate celelalte culte vor avea câte o organizațiune centrală conform legii și cu denumirea fixată în Statutul de organizare al cultului respectiv.

Printr'un decret Prezidial, Mitropolia Ortodoxă Română a Sucevei și a Rădăuților se desființează.

Se înființează pe aceeași dată, ca sufragan a Mitropoliei Moldovei, Arhiepiscopia Ortodoxă Română a Sucevei și Maramureșului.

Noua Arhiepiscopie va cuprinde actualul

teritoriul al eparhiei Maramureșului și teritoriul desființatei Arhiepiscopii a Sucevei și Rădăuților își va avea sediul în orașul Suceava.

Chiriarhi puși în retragere. Următorii chiriarhi au fost puși în retragere din oficiu: Din cultul ortodox: Efrem Enăchescu, din cultul greco-catolic (român-unit): Dr. Valeriu Traian Frențiu, Dr. Ioan Bălan, Dr. Alexandru Rusu.

Din cultul greco-catolic (roman): Alexandru Cîsar, Dr. Augustin Pacha.

Noul secretar gen. la Culte. Mon. Oficial din 4 Sept. a. c. cuprinde Decretul Prezidiului Marelui Adunări Naționale prin care Preotul Dr. I. Vască, secretar general al Cultelor, a fost pus în retragere pentru motive de sănătate.

În locul său a fost numit secretar general al Ministerului Cultelor d. Dr. Petru Manu.

† **Protop. icon. stavr. în pens. Sebastian Olariu**, în ca și o candelă ce se stingea încetul cu încetul, așa s'a stins viața pământească a celui ce timp de peste jumătate de veac a condus cu cinste și demnitate tractul Făgetului.

Modest precum i-a fost viața așa i-a fost și înmormântarea după dorința răposatului, ca să fie prohodit de un singur preot, urmașul său.

Cu toate acestea preoțimea tractuală a ținut să fie prezentă în ziua înmormântării însoțind pe drumul de veci pe acela, care a condus treburile administrativ bisericești cu o conștiințiozitate și punctualitate demne de admirat.

Nu s'a condus după programe de muncă afișate și timbrate, ci după aceea muncă tăcută, roditoare de fapte bune.

Grija de cele sufletești ca și de cele pământești îi erau deopotrivă de scumpe, de aceea pe lângă promovarea vieții religio-morale s'a îngrijit de aproape și de crearea de fonduri și fundațiuni și acestea în regiunea mai săracă a eparhiei.

Intreaga sa activitate și-a întemeiat-o pe iubirea care zidește pe blândeța și bunătatea care câștigă pe om, iar când nevoia cerea știa să dojenească, dar o făcea cu toată înțelegerea și dreptatea.

Și acum când după munca laborioasă de peste jumătate de veac închinată Bisericii și a neamului ne părăsește, Părintele cel ceresc îl întâmpină cu cuvintele: „Bine slugă bună și credincioasă peste puține ai fost pus; peste multe voi pune, întru bucuria Domnului Tău“.

† **Prot. Ic. Stav. Dr. Ștefan Munteanu**, cu întârziere ne-a sosit trista veste despre trecerea la cele eterne a fostului profesor și rector al Academiei teologice ort. rom. din Oradea, mort la 14 Sept. 1948. Născut la 2 Ian. 1890 în com. Pilul, Jud. Arad, a urmat studiile teologice la Facultatea de Teologie din Cernăuți, unde și-a luat doctoratul în Teologie. După terminarea studiilor ajunge profesor la catedra de „Studiul biblic și Exegeza V. T.“ dela Academia teologică din Oradea, unde cu multă înțelegere și dragoste a crescut serii întregi de viitori preoți. În anul greu de încercare, pentru Ardealul de Nord (1940), împreună cu ceilalți colegi, P. C. Sa/Prot. Dr. Șt. Munteanu se refugiază în teritoriul necedat prin durerosul dictat dela Viena, spre a fi utili-

zat la Academia teologică ort. rom. din Arad, unde și-a continuat munca de pregătire a clerului. După terminarea războiului rămâne cu Instituția sa la Timișoara, de unde din cauza unei boli a trebuit să se retragă.

În timpul activității sale, ca preot și profesor de Teologie, P. C. Sa Prot, Dr. Șt. Munteanu s'a ilustrat ca un zelos predicator al amvonului, publicist la revistele teologice, precum și ca un bun și harnic profesor, depunând o muncă rodnică și cu multă competență în formarea de elemente noi pentru clerul Bisericii ort. din Ardeal.

Învățământul teologic ort. rom. din vestul țării a pierdut, prin persoana sa un bun și blând preot și un profesor ilustru și desăvârșit.

Pentru deosebitele însușiri a fost ales membru al Adunării Eparhiale, al Congresului Național Bisericesc, consilier eparhial și distins cu titlul de Prof. Iconom-Stavrofor.

Dumnezeu să odihnească în pace sufletul regretatului dispărut.

Desvelirea unui bust lui Eftimie Murgu, în Timișoara. În ziua de 15 Aug. a. c., în prezența autorităților civile și militare, a fost desvelit — într'un cadru solemn, bustul grănicerului revoluționar Eftimie Murgu.

Bustul care este opera sculptorului A. Vetro, a fost ridicat în Timișoara în fața Școlii Politehnice.

Pe soclu au fost săpate următoarele cuvinte: „Eftimie Murgu — 1805 — 1870 — Conducător al Revoluției din Banat — Luptător pentru libertate și dreptate socială.

Școlile elementare se deschid la 1 Oct. a. c. Ministerul Învățământului Public aduce la cunoștință că deschiderea cursurilor la școlile elementare din toată țara se amână la 1 Oct. a. c.

Elevii cu certificat de absolvire a 3 clase supraprimare pot să se prezinte la examenul de admitere în școlile medii tehnice.

„Expoziția Presei“, s'a deschis în Capitală în 17 Sept. în localul Muzeului „N. Bălcescu“ din str. I. C. Frimu (fost Victor Emanuel).

Epoziția organizată de Sindicatul Ziaristilor profesioniști din București, cuprinde materiale și documente cu privire la presa democratică din timpul regimului burghez și din perioada actuală.

Contingentul 1948 se va încorpora în ziua de 5 Octombrie a. c.,

PARTEA OFICIALĂ

NOTĂ OFICIALĂ

Nr. 3180 E. 1948.

Ministerul Cultelor cu Nr. 32.641/1948, ne comunică următoarele:

Constatând că în legătură cu aplicarea dispozițiilor Decretului Nr. 176/1948, pentru trecerea în proprietatea Statului a bunurilor bisericilor, ce au servit pentru funcționarea învățământului — se fac o serie de reclamațiuni, pe lângă diferite

Departamente, avem onoare a vă aduce la cunoștință, că s'a hotărât, de comun acord cu Președinția Consiliului de Miniștri, ca pe viitor, orice întâmpinare în această privință, să fie adresată numai Ministerului de Culte, care împreună cu Ministerele de resort, va rezolva fiecare caz în parte, potrivit legii.

Cele de mai sus se aduc la cunoștință spre conformare.

Caransebeș, la 2 Septembrie 1948.

Consiliul eparhial

CONCURS

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 1708-B. 1948, se publică concurs cu termen de 30 zile dala prima publicare în Foata Diecezană, pentru postul de preot la parohia II-a de clasa I-a din comuna **Cornereva** protopresbiteratul Mehadia, devenită vacantă în urma morții preotului Gheorghe Belcota.

I. BENEFICII:

1. Sesiunea parohială, în estindere de 37 jugăre, fânași și pășune.
2. Casă parohială nu este, preotul ales se va îngriji de locuință.
3. Veniturile stolare uzitate.

II. INDATORIRI:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără remunerație.

Toate impozitele de mai sus cad în seama preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post întrucât vor avea cvificația cerută pentru parohii de clasa I-a și binecuvântarea P. S. S. Episcopul Diecezan, să-și înainteze cererile Consiliului parohial din Cornereva prin Prea On. Oficiu protopopesc al Mehadii în Orșova.

Reflectanții se vor prezenta pe lângă prealabila încuviințare a Prea On. Oficiu Protopopesc în vreo Duminică sau sărbătoare în Sf. Biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua alegerii.

Cornereva din ședința consiliului parohial ținută la 18 Iulie 1948.

Președinte:

Pr. V. Chiticarlu
adm. paroh.

Secretar:

Pr. Panciac V.

În conțelegere cu oficiul protopresbiterat al Mehadii cu sediul în Orșova.

I. Câmpianu
protopop

1—2

„Nu te lăsa biruit de rău, ci biruește răul cu binele“.

(Romani 12,20)